

[Poul Møller.]

dyrer tøjet — de fleste mennesker skal jo have tøj; men nu er man kommet så langt ud i tankegangen, at folk skal have sparebeviser, fordi benzinafgiften er steget. (*Finansministeren* [Kampmann]: Det står i loven!). Det står oven i købet i loven! Så er det godt, at vi har stemt imod den lov. Det står altså i loven; det danske folketings flertal har vedtaget en lov, som bestemmer, at fordi benzinafgiften stiger, skal hele folket have sparebeviser, som skal indfries i 1962 og i årene derefter. Ingen kan vistnok forstå den højere visdom i en sådan lov. Og hvis det er loven, vil jeg henstille til den højtærede minister snarest muligt at få den lavet om.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der betales rente eller ikke af sparebeviserne, skal jeg sige: formelt giver man jo rente, men hvis den højtærede finansminister hævder, at det står i loven — og jeg tager det selvfølgelig for gode varer, når den højtærede finansminister siger det — at man også giver sparebeviser for stigningen i benzinafgiften, selvom man aldrig kører i bil, sparebeviser for det, man aldrig har ydet noget til, så yder man ingen rente. Befolkningen får jo ingen rente, hvis ikke den først har indbetalt det beløb, den til sin tid får udbetalt. Lad os prøve at se på sammenhængen i det! Hvis den højtærede finansminister har ret i — og det tvivler jeg ikke på — at afgifterne sammenlagt giver stort set det samme, som man udbetaler til sin tid på sparebeviserne, så er der ingen forrentning. Hvis det derimod er rigtigt, at man kun giver sparebeviser for omsætningsafgiften på tekstilvarer o. lign., så er der en forrentning. Man kan ikke både påstå, at der er en forrentning og fuld dækning for sparebeviserne. Det må være enten eller; man må finde ud af, hvilken argumentation man vil stå på overfor os.

Jeg synes, den højtærede finansminister ved denne lejlighed skulle have sparet sine almindelige bemærkninger om, at vi fra oppositionens side, fra det konservative folkepartis side, fører en ansvarsløs politik. Jeg synes, at på dette tidspunkt, på en eftermiddag, da vi er med til at gennemføre et toldforslag, som regeringen har fremsat (*Afbrydelse* af finansministeren). . . . Nej, den højtærede finansminister nævnte

hele oppositionen, det konservative folkeparti o. s. v. (*Afbrydelse*) Ja, det kunne vi måske lade være med, men vi har ment, det var rigtigt, og at det var ansvarligt, og troet, at vi egentlig ikke i den anledning skulle have drøje og knubbede ord fra den højtærede finansminister, som snarere skulle takke for vor tilslutning. Det plejer at være sådan, at en minister knytter sin tak til tilslutningen til et forslag og ikke taler om ansvarsløs politik i den forbindelse.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale i formiddags var ganske interessant. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om den, men den var ganske interessant, fordi den i virkeligheden gav udtryk for den nye folkefrontstaktik. Nu kan jeg huske fra første behandling og fra tidligere toldlovsdrøftelser her, at frontalangrebet blev rettet mod socialdemokraterne for toldforhøjelser og prisfordyrelser. Denne gang er det imod højre, man vender sig, mod det konservative folkeparti, der er tøjfordyrende og de, der har hovedansvaret for tøjpolitikken, medens socialdemokraterne nærmest er kommet i vanskeligheder, de ikke rigtig kan komme ud af. Jeg forstår, at der er sol og sind i luften, og jeg skal ingenlunde prøve på at ødelægge atmosfæren, men jeg tror ikke, det ærede medlem får held med sine bestræbelser på at gøre den ene mere ansvarlig end den anden for den førte politik.

Løvrigt er der intet gedulgt i vor holdning. Vi ønsker både toldforslaget gennemført og omsætningsafgifterne afviklet; det er ganske klart, og derfor støtter vi forslaget om toldafgifternes gennemførelse, men stiller samtidig forslag om, at de penge, som tolden indbringer, anvendes til at fastlægge og sikre omsætningsafgifternes bortfald. Jeg kan ikke se, vi har flere muligheder, når vi vil have begge ting igennem, og så må vi håbe på, at flertallet i denne sal vil støtte os til begge foranstaltninger.

Dette er ganske ligetil, og derfor vil jeg også gerne sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at vi aldeles ikke kan anerkende, at det fra og med dette forslags gennemførelse er vort ansvar, at der lægges told ovenpå omsætningsafgiften. Det ærede medlem og hans parti behøver ikke at stemme for toldforslaget, men kan uafhængigt heraf stemme for vort dagsordensforslag, og kommer det ærede medlem til det stand-